

Per 1015/2000

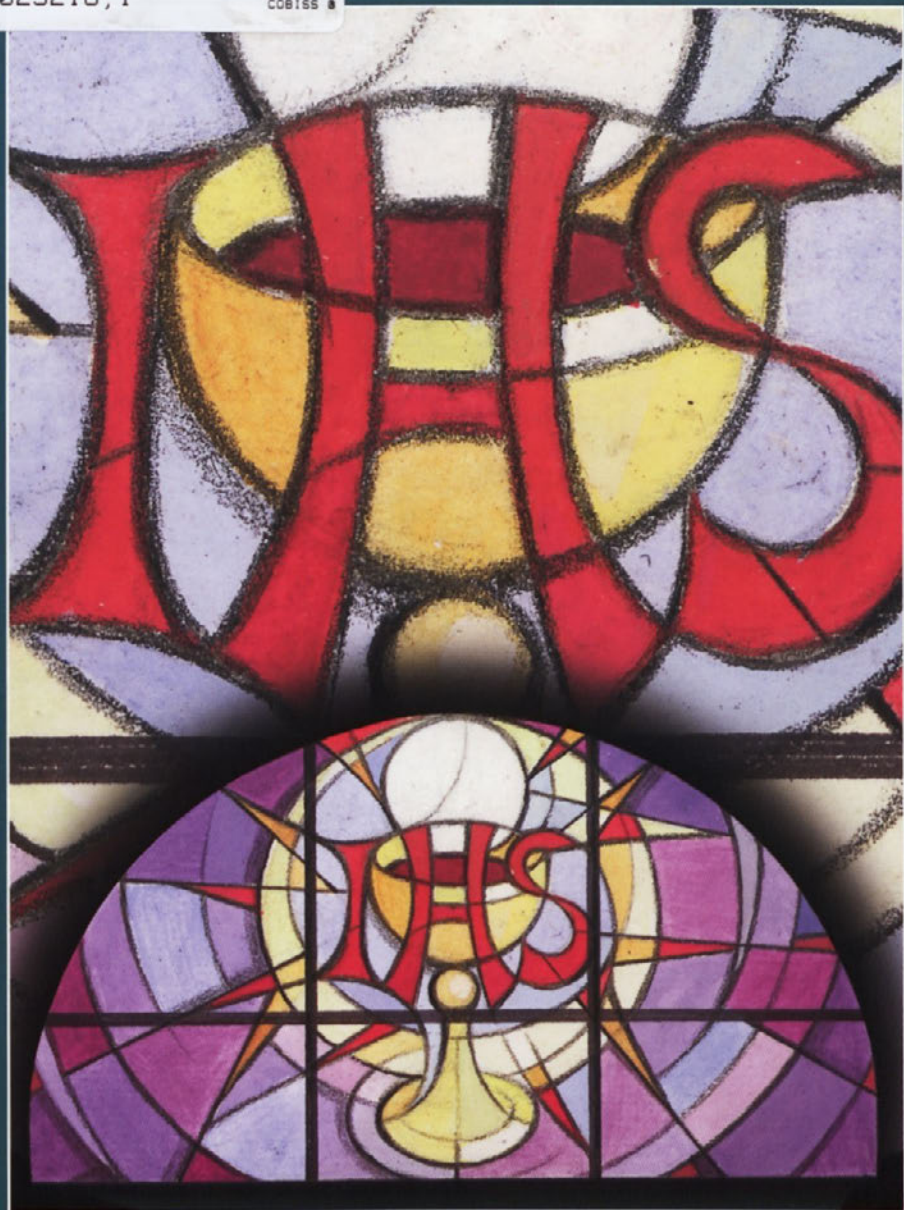
10023216,1

COBISS

GORIŠKA KULJZINICA

= št. 1 = 3, kpl.
METOGORSKA
RALJICA

SILO PRIJATELJEV SVETE GORE

Leto VI.
marec
2000
Št. 1

Velikonočno voščilo

Aleluja! Ta radostni klic nas mora vedno znova opogumiti, da ne bi omagali v preizkušnjah življenja in se ne bi utrudili v hoji za Jezusom. Mi, ki se imamo za učence Vstalega, nas mora Aleluja vedno znova in znova napolniti z radostjo. Spomnimo se velikega petka. Zdelo se je, da so opravili z Jezusom. Njegovi nasprotniki so slavili zmago in njegovi učenci so bili razočarani. Le Marija je molila in upala.

Toda nenadoma se vse spremeni. Moč cesarskega pečata je uničena. Jezusovi nasprotniki so zbegani do onemoglosti. V svoji ošabnosti iščejo način, kako se oprati pred ljudstvom. Poslužili se bodo prevare. Vsem pa, ki so si izbrali Jezusa za pot svojega življenja, je zaigralo srce. *Ni nas prevaral, vse, kar je rekel, se je zgodilo!*

Naj vam Svetogorska Kraljica poživi vero v Jezusovo vstajenje in naše večno življenje!

Svetogorski frančiškani

Zadoščevati, zadoščujmo

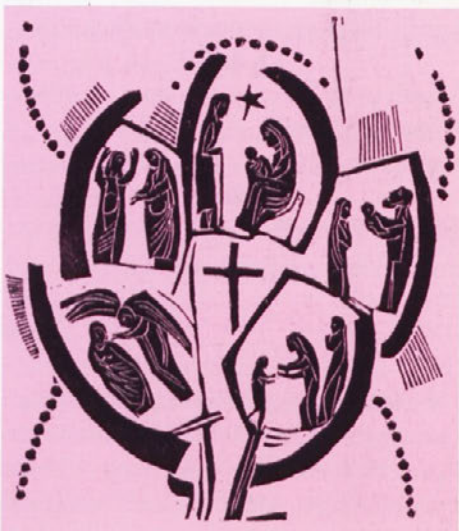
Večkrat se nam zastavlja vprašanje: Odkod vojne in drugo gorje? Kdo je ta veliki zločinec, ki vse to povzroča? Globinski povzročitelj vsega zla je greh. Nenehno žaljenje Boga, oddaljevanje od njega, zakopanost v časnost in čutnost; povrh vsega je naše srce popolnoma otopelo za duhovne vrednote. Izraelski narod je padel v sramotno sužnost. Zakaj? Takole odgovarja Sveti Duh po preroku: »Mene, studenec žive vode, so zapustili, da si izkopljejo kapnice, razpokane vodnjake, ki ne morejo držati vode. Ali se ti to ni zgodilo, ker si zapustil Gospoda, svojega Boga...?» (Jer 2 13.17.) Vsega zla, ki ga danes doživljamo, je kriv greh in grešniki. Naj poberemo kamen in ga vržemo v grešnika? Le počasi. Vsak naj potrka na svoje prsi in reče: žal mi je, zelo mi je žal! Tudi jaz sem sokriv trpljenja, ki tare svet in nas. Vsi smo med seboj povezani, zato je vsak greh, ki ga napravimo - pa naj bo še tako skrit - udarec proti Bogu in bližnjemu.

Z očmi vere smo našli sokrivca sedanjega zla: same sebe! Kdor bi temu ugovarjal, laže samemu sebi. V duhu naše vere je, da za vse to zadoščujemo: to pa je molitev, post, dobra dela in prenašanje vseh mogočih življenjskih težav. Naši grehi so razžalili Boga, naše zadoščevanje ga mora potolažiti. Smešno bi bilo, če bi samo tarnali in

vzdihovali nad hudimi časi, raje pojdemo veselo na delo.

V stisko sedanjega časa je že leta 1917 stopila Marija. Prišla je v Fatimo in spregovorila: »Ljudje Božji, ne grešite več, poboljšajte se, delajte pokoro, zadoščujte za grehe, temeljito se spreobrnite!« To Marijino vabilo je zelo resno, Ona ve, kakšno rušilno moč ima greh. Pa tudi ve, s katerim sredstvom se uničita greh in zlo na svetu: zadoščevanje.

Vsi, ki se imamo za kristjane, moramo zadoščevati, za svoje grehe in za grehe drugih. Ta dolžnost izvira iz našega krsta, kajti apostol Pavel pravi: Zdaj se veselim, ko trpim za vas. S svoje strani

Per 1015/2000

10023216, 1

COBISS

dopolnjujemo svojemu mesu, kar primanjkuje bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev. (Kol 1, 24) Z grozo v srcu opažamo, kako ljudje skrunijo nedelje. Neverjetno, toda resnično je, koliko kletev in grdega govorjenja je celo med otroki. Z nečistim grehom so takorekoč tlakovane naše ulice. Zakonska zvestoba je na dnevnem udaru. Nepoštenost in goljufija razjedata naše medsebojne odnose. Vsakodnevna molitev je skoraj povsod zgubila domovinsko pravico.

Se še čudimo, odkod vse gorje nedaleč od nas? Treba je nekaj narediti. Pričeli bomo *pobožnost Prvih sobot*, to je pobožnost, ki je privrela iz Marijinega srca. Ona želi, da s pobožnostjo tolažimo Jezusa za vse, kar smo hudega naredili. Pobožnost je zahtevna: spoved, maša z obhajilom, del rožnega venca in 15-minutno premišljevanje.

Kdaj?

Vsako prvo soboto: 4. marca, 1. aprila, 6. maja, 3. junija, 1. julija 2000, vedno ob 17. uri.

Kje?

Bazilika na Sveti Gori nad Novo Gorico.

Križev pot

Vsako nedeljo. Pričetek 12. marca ob 14.30 na Prevolju. Zadnji na cvetno nedeljo, 16. aprila. Pobožnost je naravnana tako, da bomo v baziliki lahko prejeli svetoletni odpustek. Ob navzočnosti Svetogorske Kraljice bomo prosili Očeta, da bi opustili stezo zmot in ostali zvesti Kristusovim obljubam.

Odpustek - znamenje Božje milosti

Duhovni smisel odpustka

V zakramentu pokore nam je podeljeno odpuščanje nebeškega Očeta (primer Jezusova prilika o izgubljenem sinu). Toda Cerkev je bila vedno globoko prepričana, da od Boga dano odpuščanje nujno vključuje dejansko spremembo življenja, prenovo in posvečenje lastne eksistence (bivanja). Zato naj bi bil prejem zakramenta pokore povezan z osebno spremembo, z dejanskim očiščenjem krivde. Odpuščanje ne pomeni, da je ta eksistencialni proces postal nepotreben, temveč da je dobil neki smisel. Začeta sprava z Bogom namreč ne izključuje, da so ostale določene posledice greha, od katerih se je treba očistiti. Tako je npr. sovraštvo lahko obžalovano in odpuščeno, toda nagnjenje k sovraštvu ostane in ga je treba še premagati. Tu ima odpustek svoj pomen: Z odpustkom je odpuščena časna kazen za grehe, ki so glede krivde že izbrisani. Stari teološki izraz *kazen za greh* ne pomeni od zunaj človeku naložene kazni, ki bi jo Bog naložil tako kakor posvetno sodišče, temveč posledice in učinke greha, zaradi katerih morajo ljudje trpeti.

Na tej poti spreobrnjenja in posvečenja verujoči nismo prepuščeni samim sebi. V Kristusu je naše življenje povezano

z življenjem vseh drugih kristjanov v občestvu Kristusovega skrivnostnega telesa. (Tudi tistih, ki so že umrli. Zato lahko odpustek namenimo njim.) Tako prihaja med verniki do čudovite izmenjave, v kateri svetost enega koristi drugim, bolj kot lahko greh enega škoduje drugim. Kaj je s tem mišljeno, vemo iz izkušnje: Verujemo, da naša molitev drugim ljudem pomaga, pa tudi mi se priporočamo molitvi drugih. Da svoje življenje spremenimo ali celo izboljšamo, smo odvisni od pomoči drugih, ki naše slabosti ne izkoriščajo, temveč nam dajejo novo življenjsko možnost, ki nas s svojim zgledom, svojim nasvetom, svojo konstruktivno kritiko in svojo spodbudo spremljajo. Ta izkušnja je pri odpustku razširjena na vso Cerkev. Moliti za odpustek pomeni, sprejemajoč in dajajoč vstopiti v to duhovno skupnost.

Pušenjak Lojze, Odpustek - znamenje milosti v svetem letu 2000, Nedelja, december 1999

V naši Baziliki lahko prejmete svetoletni odpustek.

Leto velikega jubileja 2000 nas vabi, da v krščanskem duhu poživimo vsakdanje življenje naših skupnosti, zlasti s pozornejšim prisluhom Božji besedi, z bolj dejavno udeležbo pri nedeljskem evharističnem slavju, z bolj

občuteno osebno in skupnostno molitvijo, z bolj zavzetim družinskim in poklicnim življenjem, z večjo občutljivostjo za zahteve pravičnosti in ljubezni.

Za prejem svetoletnega odpustka so potrebni naslednji pogoji:

- Predhodna spoved v zakramentu sprave,
- udeležba pri evharističnem slavlju (sv. maši) ali drugačnem bogoslužnem opravilu v naši cerkvi,
- molitev po namenu svetega očeta kot znamenje občestvene povezanosti z vso Cerkvijo, ki naj vsebuje kratko duhovno premišljevanje, molitev *Oče naš*, izpoved krščanske vere po enem izmed odobrenih obrazcev, priporočitev Materi Božji,
- izraz pomenljive geste ljubezni do bližnjega, kesanje nad storjenimi grehi, izraz življenjskega spreobrnjenja.

Velikonočni obredi

Cvetna nedelja: pri vsaki maši, torej ob 8.00, 10.00, 11.30, 16. uri, blagoslov zelenja.

Veliki četrtek: sv. maša ob 17. uri: poslušanje trpljenja, prošnje, sveto obhajilo, češčenje pri Božjem grobu.

Velika sobota: ob 15. uri blagoslov jedi
ob 19. uri Velikonočna vigilija: poslušanje Božje besede, obnovitev krstnih obljub, vstajenje

Prva sobota - kaj je?

Triindvajsetega avgusta leta 1923 je Lucija, najstarejša izmed fatimskih vidcev, potem ko se je popolnoma darovala Bogu v redovnem poklicu, zapisala tele besede:

Po šestih letih, od leta 1917, me je prvič spet obiskala Marija. Rekla mi je, da bo rada moja resnična nebeška mati, ker sem iz ljubezni do nje zapustila svojo zemeljsko mater. Spet mi je naročila, naj molim in se žrtvujem za grešnike, kajti mnogo ljudi se pogubi, ker nimajo nikogar, ki bi zanje molil in se žrtvoval.

Dve leti kasneje, 10. decembra 1925 pa Marija spet naroča Luciji:

Glej, hčerka moja, moje srce je obdano s trnjem in ljudje ga stalno ranijo s svojimi kletvami in nebvaležnostjo. Vsaj ti me skušaj tolažiti in v mojem imenu oznanjуй obljubo, da bom vsem, ki bodo na prve sobote peterih zaporednih mesecev opravili sveto spoved, prejeli sveto obhajilo, molili en del rožnega venca ter ostali v moji družbi četrť ure v premišljevanju skrivnosti rožnega venca, z namenom, da bi mi dajali zadoščenje, vsem tem bom pomagala ob smrtni uri z milostmi, ki so potrebne za zveličanje.

Ali ne smemo tega vzeti kot Božjo potrditev našega zaupanja do Božje

Matere, delilke Božjih milosti, ki naj naše zaupanje v njeno posredovanje pri Bogu poglobi? Prvi sad takega zadoščenja je rešitev nas samih. Drugi sad naj bi bil, kar največ ljudi pripeljati k Bogu. Tretji sad pa je delo za mir, ki smo ga tako potrebni.

Pobožnost petih prvih sobot je spravnega značaja. Ima namen zadoščevati za grehe, s katerimi ljudje žalimo Boga in njegovo Mater. Ti so: zasmehovanje njenega brezmadežnega spočetja, norčevanje iz njenega devištva, zavračanje Božjega materinstva, sramotenje njenih podob, sejanje nezaupanja, preziranja in sovraštva...

Spoved - sprava z Bogom

Prazna cerkev molči,
po klopeh je mrak...
od nekje še hiti
zadnji vzdih težak.

Ah ti tih kraj,
duš raztrganih lek,
motnih lučic sijaj!
Kot ve plaval na vek
bi med temi simboli
in umival grešno srce
v mazilu, spokornih duš boli
in ne nehal nikoli.
»Kaj, o, človek si?
Padi predme in moli!«

Josip Murn - Aleksandrov

BISTVO SPOVEDI JE V SPREOBRNENJU. Zapustiti je treba stara pota in nanovo zaživeti prijateljstvo z Bogom. Preteklega grešnega življenja se moramo kesati. Kesanje je v izražanju ljubezni do Boga, ki smo ga žalili, in izražanju ljubezni do bližnjega, ki smo ga prizadeli. Dobro kesanje vsebuje tudi trden sklep o poboljšanju in željo opraviti pokoro za storjene grehe. Če se nam zdi, da se spovedujemo vedno istih grehov in da nič ne napredujemo v duhovnem življenju, ne smemo obupavati in postajati malodušni ali prenehati s spovedmi. Verujmo Kristusu, da nas ljubi prav takšne, kot smo: nebogljene, počasne in grešne.

V naši cerkvi lahko opravite spoved

med nedeljskimi in delavniškimi večernimi svetimi mašami. Duhovniki smo po dogovoru na razpolago za spoved v obliki pogovora.

SPOVED NI ŽALOSTEN, ampak vesel dogodek za kristjana. Pomeni za človeka nov začetek. Niti sodnik niti psiholog ti ne moreta reči: *Jaz te odvežem tvojih grehov...*, kakor lahko to stori duhovnik v spovednici v moči svoje službe. Grehi niso le odpuščeni, ampak celo izbrisani. Kar ti je ležalo na vesti, je izmito in neobremenjen, lahkega srca imaš zopet priložnost predati se dobremu.

SPOVED JE ZAKRAMENT, je trenutek najbolj intimnega srečanja z Bogom, ki se prav v odpuščanju razodeva kot vsepresegajoča ljubezen, dobrota...

POGOSTA SPOVED nas spodbuja, da večkrat premislimo svoje življenje in da se resneje spopademo s svojimi slabostmi. Kdor spravo z Bogom

zanemarja, se izkaže kot slabič, ki se boji lastnega spreobrnjenja. Med drugim nam tudi

MOLITEV PRED SPOVEDJO pomaga v sebi zbrati moč, da si upamo pogumno pogledati v oči in si priznati pomanjkljivosti. Edino v molitvi lahko odkrijemo, da nam je Bog prijatelj in da je zlo, ki ga nosimo v srcu, ovira, da ni to prijateljstvo globlje in tako vir našega zorenja v plemenitosti. Marsikdo

SPOVED DUHOVNIKU odklanja, češ, bom že sam opravil z Bogom, kaj duhovnika brigajo moji grehi. Bistvo spovedi je priznanje grehov, ne zgolj obžalovanje. Le tisti, ki slabosti prizna, pokaže, da se jih tudi resnično kesa. Duhovnik, ki po svojem posvečenju predstavlja Kristusa, v moči svoje službe grehe odveže, odpušča jih Bog. Zato mora biti

SPOVED ISKRENA, saj Bog pozna človeka v srce in ne mara sprenevedanja. V pripravo na spoved sodi tudi temeljito

SPRAŠEVANJE VESTI, ki je notranji božji glas v nas in nam govori, kaj je dobro in kaj zlo. Vest si sprašujemo tako, da primerjamo svoje življenje z božjimi zapovedmi, božjo besedo...

ZA ZAVRAČANJE SPOVEDI je več vzrokov... Nekateri pravijo, da nimajo grehov. Molitev je kakor luč, ki nam razsvetli notranjost in izostri naše spoznanje o dobrem in slabem. Nekateri pravijo, da ne znajo več spovednega obrazca. Brez zadržkov se zaupaj duhovniku, pomagal ti bo. Če

ne zmoreš kesanja, bodo zadostovale besede: Moj Bog, žal mi je! Usmili se mene, grešnika!

PRAZNIKI SO PRILOŽNOST ZA DOBRO SPOVED, saj praznik ni lepo pogrnjena miza in na njej dobrote, ampak mir čistega srca. Lahko postavimo še tako lepe jaslice - vse je zaman, če se ni rodil Kristus v naših srcih. Kdo ne bi rad, da bi bil vedno božič? Tudi to je mogoče - preko našega prizadevanja za dobro bomo temu svetu vedno znova rojevali Boga. In to, kristjani, ne sme biti za nas le pobožna misel. To je pogoj in izkaz pričevanja, da naš Bog ni Bog mrtvih, ampak živih.

PRIPRAVA NA SPOVED

Na spoved se pripravimo z molitvijo, z izpraševanjem vesti, ob branju in premišljevanju Božje besede.

MOLITEV ZA PRIPRAVO

Vsemogočni in usmiljeni Bog, v imenu svojega Sina mi podarjaš usmiljenje. Odpri mi oči, da bom spoznal zlo, ki sem ga storil, in presuni moje srce, da se bom zares spreobrnil. Po obnovljeni ljubezni naj v mojih dejanjih zasveti podoba tvojega Sina, mojega Odrešenika in Brata. Amen.

O Bog, kličeš me iz teme v svojo čudovito svetlobo, od laži k resnici, iz smrti v življenje. Podari mi svojega Svetega Duha, ki naj odpre moja ušesa

in opogumi moje srce, da bom spoznal, kako je z menoj, in se trdno držal tvoje poti ter zares živel kot kristjan. Amen.

Gospod, pogosto se ne najdem, ti pa me poznaš. Želel bi se videti, kot me vidiš ti - tudi če bo bolelo in bom osramočen. Saj vem, Gospod, da me ljubiš, da me sprejemaš, da se ti smem izročiti, kakršen sem. Pomagaj mi, Gospod, da premagam napuh in dopustim, da me ozdravi odpuščajoča beseda, ki mi jo duhovnik govori v tvojem imenu. Amen.

IZPRAŠEVANJE VESTI

Ali si prizadevam za poglobljeno in živo

vero? Je moje življenje prežeto z mislijo na Boga? Molim? Berem in premišlujem Sveto pismo? Se trudim odkriti Božjo voljo? Mi vera pomaga premagovati vsakdanje težave, stiske, bolezen, razočaranja in neuspehe, ali pa sem prav zaradi njih izgubil zaupanje v Boga?

Ali živim v upanju na večno srečo pri Bogu? Morda mislim, da je s smrtjo vsega konec? Se zavedam, da sem v trpljenju pridružen Kristusu in da v bolečinah nisem sam?

Kakšen je moj odnos do svetih zakramentov: maše, obhajila, spovedi, bolniškega maziljenja? Vidim v njih

Božjo dobroto in ljubezen do mene, ali pa jih sprejemam le iz navade oziroma zaradi cerkvenih predpisov?

Spoštujem vse ljudi, čeprav so drugačnega prepričanja kot jaz? Morda koga sovražim? Preziram? Sem koga izbrisal iz svojega življenja? Zakaj?

Kakšna je moja ljubezen do najbližjih: do sozakonca, otrok, sorodnikov, sosedov? Sem do njih iskren, prijazen, velikodušen? Jih morda odklanjam?

Sem hvaležen vsem, ki me spremljajo na življenjski poti? Morda od njih preveč zahtevam? Ali zanje molim?

Se življenja veselim? Sem spoštljiv do drugega spola? Skrbim za čistost v mislih, besedah in ravnanju? Sanjarim in spletkarim? Berem in gledam stvari, ki me spolno vznemirjajo? Se samozadovoljujem? Sem tudi v mislih zvest sozakoncu, fantu ali dekletu? Sem vesel družin z veliko otroki in jim po svojih močeh pomagam? Sem sodeloval pri splavu ali ga odobral? S sozakoncem nisva hotela sprejeti še kakšnega otroka?

Ali mi je življenje v zakonu in družini pomembna vrednota? Si vzamem dovolj časa za pogovor, molitev, razvedrilo?

Se rad prepuščam slabi volji, jezi, malodušnosti? Sitnarim? Godrnjam? Sem drugim slab zgled?

Se kdaj zatečem k laži? Spoštujem tujo lastnino? Spoštujem prometne predpise? Pošteno plačujem davke in druge obveznosti do soljudi in sodelavcev? Opravljam pošteno zaupano delo? Rad izpolnim dane obljube? Vrnem izposojene stvari? Kako uporabljam čas?

Kateri greh največkrat ponavljam? Kateri so vzroki? Kateri greh je bil v mojem življenju posebno velik? Sem ga obžaloval in ga pri spovedi priznal?

Sem se pripravljen truditi za izboljšanje življenja? Na kaj bom v prihodnje moral biti še posebej pozoren? V čem je moj trden sklep?

OBRED ZAKRAMENTA SPRAVE - SPOVEDI

Hvaljen Jezus. Na vekomaj. Amen.

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.
Amen.

Bog, ki razsvetljuje človeška srca, naj ti pomaga, da boš prav spoznal(a) svoje grehe in dosegel(la) Božje usmiljenje.
Amen.

Zadnjič sem bil(a) pri spovedi... Iskreno priznam grehe in poslušam duhovnikovo spodbudo. Pogovorim se lahko tudi o verskih in moralnih vprašanih svojega življenja. Obudim kesanje, tako ali drugače.

MOJ BOG, ŽAL MI JE, DA SEM
GREŠIL(A) IN ŽALIL(A) TEBE, KI SI

MOJ NAJBOLJŠI OČE. TRDNO SKLENEM, DA SE BOM POBOLJŠAL(A). POMAGAJ MI S SVOJO MILOSTJO. AMEN.

Duhovnik moli besedilo odveze:

Bog - Oče usmiljenja, ki je s smrtjo in vstajanjem svojega Sina svet spravil s seboj in poslal Svetega Duha v odpuščanje grehov, naj ti po službi Cerkve podeli oproščenje in mir. In jaz te odvežem tvojih grehov v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Duhovnik: *Zahvaljujmo se Gospodu, ker je dober.*

Spovedanec: *Ker vekomaj traja njegova usmiljenje.*

Duhovnik: *Bog ti je odpustil grebe, pojdi v miru.*

Spovedanec: *Bogu hvala.*

Vesel sem, ker mi je Bog odpustil. Naloženo pokoro vestno spolnim. Spoved mi daje novo moč za življenje.

ZAHVALA ZA SPRAVO

Zahvaljujem se ti, Gospod, za odpuščanje, ki si mi ga podaril, in za pogum, da znova začnem. Zahvaljujem se ti tudi, ker si me spravil s Cerkvijo, ki sem jo s svojimi grehi ranil. Prizadeval si bom za iskreno in hvaležno srce. Odpuščal bom, če me bodo drugi prizadeli.

Vem, Gospod, da po tej spovedi ne bo vse čisto drugače v mojem življenju. Zaupam pa, da me nikoli ne zavržeš in da mi v občestvu Cerkve spet poklanjaš svoj mir, četudi ne uspem v vsem, kar sem sklenil. Hvala ti, Gospod, da smem tako upati. Hvala ti, ker si vzel nase našo krivdo, in hvala ti, ker tvoje usmiljenje v Cerkvi živi dalje. Amen.

Sveti Bog, zahvaljujem se ti, ker me vedno znova kličeš k lepšemu življenju. Ti si Bog ljubezni in usmiljenja. Ne naveličaš se podarjati mi odpuščanje in mir.

Bolelo te je, ker sem bil nezvest zavezi, ki si jo sklenil z menoj pri krstu. Poiskal si me in mi ponudil roko sprave. Hvala ti, še posebej se ti zahvaljujem za Jezusa, ki je med teboj, dobri Oče, in menoj vzpostavil novo vez ljubezni. Naj je noben greh več ne pretrga.

Prejel sem tvoje odpuščanje in spravo. Daj mi moč, da postanem nov človek, ki je ustvarjen po Bogu v resnični pravičnosti in svetosti.

Dobri Bog, poln občudovanja in hvaležnosti bom ljudem oznanjal tvoje usmiljenje in dobroto. Vesel sem, ker te poznam. Vesel sem, ker sem odrešen. Amen.

Svetogorske listine

Na Ledinah je nekoč bilo Nadinah

V Novi Gorici so Ledine med Cankarjevo in Prvomajsko ulico. Svetogorska listina iz leta 1575 poroča o obdelanem polju v bližini Solkana in da so temu polju rekli Nadinah. Tako so naši predniki okrajšali ime Na Ledinah. Ta pergamentna listina je ohranjena v Frančiškanskem provincialnem arhivu v Ljubljani in ima tam v zbirki starih svetogorskih listin številko 22. Razbral sem jo in potem prevedel takole:

V Kristusovem imenu. Amen. Leta tisoč petsto petinsedemdeset po njegovem rojstvu, v tretji indikciji, v četrtek, sedemnajstega marca je bila v Gorici v lekarni Tre Frati sklenjena pogodba. Lekarnar je kupil obdelano polje. Kot izbrane in najete priče so bili navzoči: gospod Krištof Millecher in ugledni Grarcij Paldin, zvezni častnik, oba bivajoča v Gorici, in še dva v nadaljevanju navedena cenilca.

Nastopil je Matej Žafran, sin Mibola iz Solkana, in za njim njegov navzoči brat Lenart, ki soglašata z njegovimi željami in botenjem, in oba zagotavljata, da sta med seboj edina glede svojih deležev iz dediščine. Brata spremlja njun stric Grivan žafran in dovoljuje to prodajo. Odpoveduje se

tudi vsaki pravici, izvirajoči iz očetnega prava, sebi v korist. Tako je torej Matej Žafran prodal in za vedno izročil, on sam in za svoje dediče, po pravici, ki mu pripada, polje, zasajeno s trto, sadnim drevjem in vrbami, navzočemu Jakobu Masseju, goriškemu meščanu in lekarnarju, ki je to polje kupil in sprejel v last zase in za svoje dediče. Polje je podvrženo samo dajatvi enega četrtnjaka. Leži pa blizu Solkana v kraju, ki mu pravijo Nadinah (Nadinach), zraven vinogradov Matije Marušiča, Marka Gorjanca in Olzija Klapetiča ter zraven travnika Pavla Cubeja (Zubei), vsi iz Solkana, ter zraven občinske poti, obsajene z vrbami.

Jakob Massej prevzema polje z vsemi pravicami, z vsemi pritliklinami, z vsem, kar je na njem in ob njem in kar mu v celem pripada, v imetje, v last, v posest, za dajanje, podarjanje, prodajanje, odtujevanje in karkoli bodo navedeni kupec in njegovi dediči kadarkoli hoteli narediti.

Javno veljavna cena za to polje je petinštirideset zlatnikov s prepolovitvijo, to pomeni 44 zlatnikov in pol, po šest liber za zlatnik. Ta cenitev velja po presoji zidarskega mojstra Luka Cargona iz Gorice, izbranega po navedenem prodajalcu. Navzoča sta tudi cenilca in poročata o cenitvi. Obe stranki jo odobravata, saj oba cenilca vsakemu svoje določata pravično.

Navedeni Matej je denar za polje prejel 17. februarja, kot je bilo to polje zaračunano in kot je razvidno po mojem lastnoročnem pisnem potrdilu. To je neizpodbitno, le preveriti je treba, da je prejemek skluden z danes objavljeno ceno in da potrdilo tudi glede tega ni neveljavno. Dobil in sprejel pa je denar v gotovini, na roko naštetih v navzočnosti prič in mene, notarja. Odpoveduje se vsakemu pridržku in poskusu za ponovno izplačilo. Potrjuje navedenega kupca za lastnika in mu priznava vso pravico, da oskrbuje svojo lastnino, ter mu zagotavlja mirno posest pod zakonitimi pogoji.

Navedeni Matej obljublja sam in za svoje dediče, skupaj s svojim navzočim bratom Lenartom, da se od zdaj naprej odločno odpovesta vsaki pravici in dejanju proti tej pogodbi in ne bosta nikoli iskala pravic na tem polju. Navedenemu kupcu, ki polje sprejema v last zase in za svoje dediče, bosta priznavala zakonito last. Če bi jo kdorkoli oviral s tožbo ali brez nje, jo bosta branila na svoje stroške in tudi tedaj, če bi bilo v nevarnosti njuno premoženje. Prepira ne bost netila. Če pa bi ga kdo drug, se ne bosta dala zavesti z nobenim razlogom ali vzrokom po pravu ali v dejanju. Tako bosta sleherni prodajo z vsem, kar obsega, vedno obranjala veljavno in priznано ter jo spolnjevala. Ne bosta ji nasprotovala z ničimer, ne z govorjenjem ne z dejanjem ne sama in tudi ne na noben drug način ali iz drugega vzroka. Za to se obvezujeta z vsem

svojim premoženjem, premičnim in nepremičnim, sedanjim in prihodnjim. Pogodba nikakor ni suhoparno pravno dejanje. Upošteva življenjske razmere in navade. Hoče zbuditi voljo za pravico in čimbolj zavrtni vse zahrbtne poskuse za prevaro. Vedno je namreč velika nevarnost, da človek iz slabosti zaide v krivico in hudobijo.

Zdi se mi pa tudi, da goriški meščani niso dovolj zaupali v poštenje solkanškega kmeta, zato so ga na vso moč opozarjali na obveznosti prodajalca, kupca pa predstavili kot samoumevno poštenega plačnika.

Izredno je, da sta pri sklepanju pogodbe nastopila dva cenilca, prodajalčev in kupčev.

Pogodba ni v zvezi s Sveto Goro. Ker pa je ohranjena med svetogorskimi listinami, jo je najbrž kdo izmed pogodbenikov zaupal v varstvo svetogorskemu samostanu.

brat Pavel Krajnik

Skušnjava ni greh

Nobena skušnjava ni greh. Naj še tako dolgo traja, greh ni nikoli. Da, če se ji upiraš, se lahko spremeni v ugodna tla, iz katerih rastejo zasluge. S skušnjavami se ne muči preveč in ne bodi nemiren zaradi njih. Z nemirom satan hoče dušo le trpinčiti. Zato ponavljam: nobena skušnjava ne more napraviti duši najmanjše škode, dokler se ji sami ne prepustimo.

2000 ciklam Jezusu za rojstni dan

Ob vstopu v Baziliko se vaše oko ustavi ob vznožju glavnega oltarja in potem vas ciklame popeljejo k milostni podobi Svetogorske Kraljice. Gotovo ste veselo presenečeni, da toliko cvetja krasi našo Kraljico in objema tabernakelj, v katerem je življenje našega življenja. To okrasje nas vzpodbuja k večji ljubezni do Jezusa po Mariji. Naj častilcem Svetogorske Kraljice, ki so darovali 2000 ciklam, Jezus bogato povrne. Tudi v imenu nas vseh, ki občudujemo to lepoto, se darovalcem in krasiteljicam lepo zahvaljujemo. Bog povrni!

Srečanje ministrantov na Sveti Gori

Nekaj dni po Bezmadežni, v soboto, 11. decembra 1999, smo se na Sveti Gori srečali ministranti in ministrantke novogoriške dekanije. To je bilo naše tretje srečanje. Prvo je bilo pred letom dni z željo po ponovnem srečanju. Letos se nas je zbralo s starši in duhovniki vred nekaj nad sedemdeset. Bližina praznika Brezmadežne in začetek adventa sta narekovala temo *Advent, čas pričakovanja*. Uvodna pesem in molitev v kapeli Prikazanja sta nas zbrala in uglasila. Po uvodnem pozdravu p. Pashala je razmišljanje vodil dekan g. Vinko Paljk. Adventni

čas smo si osmišljali in spoznavali njegovo vsebino in pomen ob odlomku preroka Izaija, ki napoveduje, da bo na svet prišla luč in naj se nanjo pripravimo. Ta luč je Jezus Kristus. Pripravo na njegov prihod nam pomaga globlje doživeti adventni venec, a ugotovili smo, da je zunanost premalo. Jezus se mora roditi v našem srcu, sredstvo za to je zakrament sprave. Nato smo se razdelili v delavnice. Fantje so se trumoma prijavili v skupino, ki je izdelovala hlevčke za jaslice. Ti so bili leseni, s slamo kriti. Nekatera dekleta so rajši izdelovala šopke, druga lutke iz cunj. Posebno zanimiva je bila kiparska delavnica, kjer so, pod drobnimi, a spretnimi otroškimi prsti in s pomočjo g. Herka, nastale skoraj umetniške figure treh kraljev, Jezusa v jaslicah, vola in osla. Spet drugi so risali božične voščilnice. Nekaj pa se jih je podalo na pustolovsko spoznavanje skrivnosti Svete Gore. Preplezali so rov, ki so ga uporabljali vojaki v prvi svetovni vojni, in obiskali eno kaverno. Pred tem pa so se v molitvi spomnili vseh, ki so v vojnah tukaj padli.

Tako pester dopoldan je hitro minil. Zato smo se okrepcali s kosilom. A otroci niso mogli biti dolgo na miru. Zato smo našo neustrašenost preizkusili še v igri *Kdo se boji črnega moža*. Ogedali smo si še razstavo izdelkov, ki smo jih naredili.

Srečanje smo zaključili v kapeli Prikazanja z molitvijo in vsak je dobil

v spomin značko Svetogorske Matere Božje. Poslovili smo se z željo, da se spomladi spet vidimo na podobnem srečanju.

Silvestrska noč na Sveti Gori

Mesec december je vedno nekaj posebnega. Z njim prihajajo najlepši prazniki v letu, ki se jih vsi veselimo. V decembru '99 je bilo zgoščeno toliko vsega, da je zmanjkovalo dni. Toda dnevi so se ne glede na človeško nestrpnost mirno poslavljali. Kar naenkrat je bil tu sveti večer in vsa njegova lepota: jaslice, zbrana družina, pripravljene dobrote in - polnočnica. Skrivnostno temna cerkev in potem orgle in *Sveta noč, blažena noč* - melodija, ki vsakič znova pobožja naše duše. Jaslice v cerkvi so z veliko ljubeznijo sporočale vsemu občestvu: Radujmo se! Danes nam je rojen Sin! Božični prazniki podajo roke novemu letu. Leto 2000 je trkalo na vrata. Mediji so nas zasipali z vprašanji, kje bomo preživel ta trenutek.

Razsvetljena bazilika na Sveti Gori je že vse decembrske večere žarela v razkošni svetlobi. In tiho vabila. Nočni pohod na Sveto Goro in pričakanje leta 2000 tam gori bi bilo posebno doživetje. Grev! S hčerko sva si nadeli planinsko opremo, topel čaj v nahrbtnik in vzeli pot pod noge. Noč je bila mila. Pot temna, a pod nama je trepetalo mesto v tisočeri lučkah v

bučnem pričakovanju trenutka. V dobri uri sva bili na vrhu. Pred cerkvijo, ki je žal bila zaprta, je bilo že kar nekaj ljudi. Zmrznjen sneg je škripal pod nogami, vsake četrte ure bitje ure v zvoniku, sicer pa en sam mir in veselje nad občudovanjem Stvarstva. Prihajalo je čedalje več avtomobilov; Sveta Gora je oživela.

Ura v zvoniku je naznanila 23.45. Blage melodije so neprekinjeno pozvnanje. Potem so ugasnile vse luči - tema in polnoč. Leto 2000. Veliki svetogorski zvonovi so zadoneli svojo mogočno pesem v pozdrav novemu letu. Reflektorji so ponovno osvetlili prostor. In ljudje? Stiski rok, objemi najdražjih, v rokah tu in tam prižgane *iskrice* ... Nikjer nobene petarde, nobenega hrupa, le nekaj raket je obarvalo nebo. Dostojanstveno!

Pogled na vse strani obzorja je bil veličasten. V soju luči in ognjemetu sta žareli obe mesti, vsa pokrajina od Brd preko Furlanije do Krasa je utripala v svetlobi. Tik pod nami je iz kotline pozdravljala Grgar, v temini Banjske in Trnovske planote so se lesketale vasi. Povsod so bili ljudje s svojimi željami, prošnjami, hrepenenji in molitvami. Vsi smo to noč želeli čim več luči.

Bil je trenutek ob prelomu tisočletja, ko sem se zavestno veselila bogastva, ki mi je podarjeno z bližino Svete Gore.

J.D.

ZGODILO SE JE ...

Obnova kapele Prikazanja

V ponedeljek, 10.1.2000, smo pričeli obnavljati kapelo Marijinega prikazanja. Ni se bilo lahko odločiti za ta poseg, ker ko se lotiš nekega dela, se pokažejo še druge potrebe. Pa zaradi varnosti smo z Božjo pomočjo to delo začeli. Vedno smo se bali, da bo komu od obiskovalcev kapele padel omet na glavo. To se je že zgodilo, a k sreči ni bilo nikogar tam. Odstranili smo strop in podrli leseno ograjo, ki je

predstavljala zid med baziliko in kapelo. Nanovo je potrebno dozidati zid, nanj pa postaviti steklen zid oziroma veliko okno. Potrebna je nova razsvetljava, okna, tlak in novi oltar za maševanje. V kapeli bodo svoje mesto dobile tudi votivne - zaobljubljene podobe. To bomo lahko uresničili le z vašo darežljivostjo. Za vsak vaš dar naj vas blagoslavlja Božja dobrotota na priprošnjo Svetogorske Kraljice.

Šmarnice

Brezmadežna je bila v svojem življenju zelo skrita. Imela je samo eno hrepenenje, da bi jo spoznal le Bog. Sedaj je v slavi! V mesecu maju nas vabi k šmarnicam, da nas nauči hoditi po poti ponižnosti. Vabljeni ob delavnikih ob 17.00 uri, ob nedeljah in praznikih ob 16. uri.

PROŠNJE, ZAHVALE, DAROVI

Prišla sem k tebi, Svetogorska Marija, da mi daš moč za premagovanje težav, ki so prišle nadme in v našo družino. Prosim, pomagaj mi! Daj tudi drugim, da nas bodo razumeli in pomagali. Zahvaljujem se ti za zdravje, ki ga še imamo v družini, in pridne otroke. Zdravje, ljubezen in skupno razumevanje naj premosti težave! Prosim, vodi nas po pravi poti. Priporočam se ti, objokana mama.

Spoštovani!

Sem starejša upokojenka z majhno pokojnino, zato prosim, da sprejmete teh skromnih 1000 Sit z željo, da bi ob priliki prižgali svečo Mariji Pomagaj na Sveti Gori.

Sprejmite lepe pozdrave

Olga. Hvala.

Spoštovani p.Predstojnik!

Rada bi malo prispevala za obnovo Doma za romarje na Sveti Gori. Sv. Benedikt je zapisal v svojih pravilih *Sveto je gostoljubje za romarje*, zato Vam dam v ta namen skromen dar 50.000 LIT. Sem doma iz Črnega Vrha nad Idrijo, tam je tudi doma p. Marko Rupnik; mi ga imamo kot dar Svetogorske Matere Božje. Njegov oče je šel iz Črnega Vrha 10 ur peš na Sveto Goro prosit Marijo, naj mu izprosi sina, da bo dal za duhovnika. Bogu hvala, koliko dobrega naredi s svojimi talenti. Tako bodo ljudje spoznali, da je na svetu tudi Slovenija...

Priporočam se v spomin pri sv. Mariji.

Julijana Tominec

Hvala Ti, svetogorska Kraljica, za milost, ki si mi jo podarila pri prošnji ozdravitve hude bolezn!

Slava J.

Hvala Ti, svetogorska Kraljica, za vso milost, ki jo deliš.

Danica J.

Pozdravljena, svetogorska Kraljica!

Nikoli Te ne pozabim, vedno se nate obračam, vedno v Tebe zaupam, v Tvojo pomoč.

Kot dobra mati me vedno uslišiš in mi pomagaš. Tudi v letošnji prošnji in želji si mi stala ob strani.

Hvala Ti!

Marija, prosim Te za zdravje vseh mojih dragih, pri ljubem Sinu prosi za nas.

Tudi za naše drage pokojne prosim Te. Prosim Te za moje drage družine, obvaruj jih vsega hudega.

Za brata - sestro, daj, da ne bi nikdar pozabili nate.

Kraljica svetogorska, hvala Ti za vse.

Za obnovo svetišča podarim
10.000 SIT

A.S.M.

PROŠNJE, ZAHVALE, DAROVI

Za Sveto Goro darujejo v spomin
gospoda Silvestra Šuligoja:

Sestra Dori	200.000 LIT
Slavica Scotti	200.000 LIT
Zravka Olga	50.000 LIT
Panšič Marija	50.000 LIT
Vuga Gabrijela	50.000 LIT
Marossi Lina	30.000 LIT
Pangos Amalija	10.000 LIT
Bolši Otilija	10.000 LIT
Grmek Marija	5.000 LIT
skupaj	605.000 LIT

Kronanca

6. junija 1717 je bila milostna podoba Božje matere slovesno kronana na Travniku v Gorici. V spomin na ta dogodek se na Sveti Gori vsako leto obhaja kronanca, ki je premakljiv praznik, vedno po prazniku Srca Jezusovega. Letošnje jubilejno leto nam narekuje, da se zahvalimo Mariji.

V soboto, 1. julija ob 20. uri bo slovesna sv. maša.

Svetogorska Marija

Svojo moč in usmiljenje
vodila in varovala me je
po strmih stezicah,
in kamnitih stopnicah.

Je bil dež ali vroče
bilo je iti mogoče
videla nisem
nikoli nikjer
nevarnosti mej.

Se vzpenjaš vedno više,
je svetlejšo nebo
in sonce prijetno toplo,
kako lepo Goro si si izbrala,
ko si naša Mati postala.
Ne morem več odlašati,
novega klica čakati,
na goro se povzpnem,
Mariji peti hvalo čem.

Prišla si k nam,
nas povabila.
Težko butaro naših grehov
si si naložila.
Sinu pred nami jih nosiš
in boš za milost prosila.

Mati premila
zahvalim se naj,
za tvojo dobroto
in tvoj smehljaj.
Kako rada doživela
še enkrat bi to,
preden vzamem
od tukaj slovo.

Častilka Svetogorske Kraljice

Brezmadežna,

Življenje svoje ti darujem,
v zameno milost tvojo potrebujem,
da bi obljubo krstno izpolnil-a
jo v tvoje roke bom izročil-a.

Ničesar ti, Jezus, ne more odreči,
izprosi nam milost po krstu živeti,
tvoje brezmadežno sveto srce
naj bo zavetje za grešnike vse.

Usmiljeni Jezus, zaupamo vate,
zaupamo v tvoje presveto srce,
naj tvoja ljubezen, voda in kri
na prošnjo Brezmadežne
reši ljudi.

Sveta Gora, 8. december 1999

Slika na naslovni strani

Vse leto 2000 je posvečeno presveti Trojici in Sveti Evkaristiji. Da bi ta enkratni jubilej ostal zapisan tudi v naši baziliki, smo se odločili, da nova barvna okna v kapeli Prikazanja obeležimo s to skrivnostjo. Prvi vitraž, ki je na naslovnici, je posvečen sv. rešnjemu Telesu.

Načrt in izdelavo smo zaupali mojstru Marku Jermanu iz Godoviča.

Hvaležni bomo vsem, ki nam bodo pomagali s svojimi darovi.

DOBRO JE VEDETI

Redne maše v baziliki

nedelja in praznik: ob 8.00, 10.00, 11.30, 16.00
delavnik: ob 17. uri od 1. maja do 1. novembra

Spovedovanje

nedelja in praznik 7.00 - 12.00, 14.00 - 18.00
delavnik: Pred in med mašo. Izven tega časa
pozvonite pri vhodu v samostan.

Marijanski muzej

sobota: po želji
nedelja: 9.00 - 12.00, 15.00 - 18.00

Razstava

V Frančiškovi dvorani si lahko ogledate razstavo Obhajanje jubilejev skozi zgodovino krščanstva, ki jo je pripravil noviciat Slovenske frančiškanske province.

Prejem popolnega odpustka

Občestvena priprava na prejem popolnega odpustka bo med sveto mašo vsako nedeljo ob 10.00 in 16.00 uri.

Svetogorska Kraljica

Glasilo prijateljev Svete Gore, izhaja priložnostno
Izdaja: Frančiškanski samostan Sveta Gora
5250 Solkan, Tel.: (065) 22-074

Ureja: uredniški odbor
Odgovorni urednik: p. Pashal Gorjup
Oblikovanje: Pavel Medvešček
Tiske Studio graph
Izbaja s cerkvenim odobrenjem v 5000 izvodih.

Srečanje ministrantov na Sveti Gori,
sobota 11. december 1999

Pred mano si
neskončno sveta Božja kri!
O Jezus, naj se nagnem k rani tvoji,
s krvjo rešilno mi napoji!

Kelih arhitekta Jožeta Plečnika, na podstavku je vgraviran napis:
Ego autem steti in monte sicut prius anno Mariano 1958